

**A Magyar Köztársaság nevében !**

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2008. évi november hó 25. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

**v é g z é s t :**

Az emberölés büntette kísérlete miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2008. évi június hó 4. napján kihirdetett B.131/2006/15. számú **ítéletét helybenhagyja.**

A másodfokú eljárásban 6.000.- /Hatezer/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet az állam visel.

**I n d o k o l á s :**

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság a B.131/2006/15.szám alatti ítéletével vádlottat az ellene a Btk. 170.§ /1/ bekezdésében meghatározott és az /5/ bekezdés I. fordulata szerint minősülő és büntetendő életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt emelt vád alól felmentette. Az eljárás során felmerült bűnügyi költségről megállapította, hogy azt az állam viseli. Az ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott bűnösségének megállapítása és vele szemben a Btk. 29.§ /3/ bekezdésének, valamint a Btk. 87.§ /4/ bekezdésének alkalmazásával, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés kiszabása érdekében. Álláspontja szerint ugyanis a vádlott, mint ahogy azt a megyei bíróság is megállapította, nem vitásan jogos védelmi helyzetben cselekedett, az elhárítás szükséges mértékét azonban túllépte. Az elhárítás szükséges mértékének felismerését ijedtsége és menthető felindulása csupán korlátozta, de nem zárta ki. A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában és képviselője a másodfokú nyilvános ülésen az ügyészi fellebbezést módosított formában, az első fokú ítélet hatályon kívül helyezése és a megyei bíróság új eljárás lefolytatására utasítása érdekében tartotta fenn. Álláspontja szerint ugyanis a megyei bíróság indokolási kötelezettségét oly mértékben megsértette, hogy az ítélet felülbírálatra alkalmatlan. Az első fokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése során arra a következtetésre jutott, hogy a tényállás kizárólag vádlott vallomására alapítható, amely a sértett, illetve **tanú 3** vallomásától eltérően mindvégig következetes, az egyéb bizonyítékokkal is

összeegyeztethető. Ez a megállapítása azonban minden alapot nélkülöz. Megvizsgálva a vádlotti vallomásokat, azok négy csoportba sorolhatók. A megyei bíróság ennek ellenére nem adta indokát ítéletében, hogy a nagyon is nyilvánvaló ellentmondásokat miért nem észlelte, miért nem kísérlete meg feloldani, az ellentmondásos vallomások közül miért és melyik vallomást fogadta el. Ezen túlmenően a fellebbviteli főügyészség képviselője az ítélet megalapozatlanságára is hivatkozott, az iratellenes - így **tanú 3** nyakának megütésére, fojtogatására tett - megállapítások kiküszöbölésére is indítványt tett. Mindemellett utalt arra is, hogy a megyei bíróság a jogos védelmi helyzet teljes körű elemzésével is adós maradt. S nem vizsgálta - holott erre nézve a Legfelsőbb Bíróság a Bfv. II.1270/2005/5.szám alatti végzésében is részletesen kitért - a cselekmény esetleges eltérő minősülésének kérdését sem. Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 373.§ /1/ bekezdés III/a. pontja alapján helyezze hatályon kívül és a megyei bíróságot utasítsa új eljárásra.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő mindenben osztva a fellebbviteli főügyészség álláspontját, maga is az ítélet hatályon kívül helyezést és az eljárás megismétlését kérte.

Az ítélet tábla az ügyészi fellebbezést és a fellebbviteli főügyészség indítványát nem találta alaposnak.

A fellebbezésre tekintettel az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348.§ /1/ bekezdésének megfelelően. Ennek során figyelemmel volt az eljárás előzményi anyagára is.

Ebből megállapítható, hogy a Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészség 2004. júliusában vádlott és **tanú 3** vádlottak ellen társtettesként elkövetett emberölés büntette miatt emelt vádat, majd a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként az ügyész perbeszédében **tanú 3** vádlott felmentésére tett indítványt, míg vádlott cselekményét életveszélyt okozó testi sértés büntetében kérte megállapítani. A vádirati tényállásból mellőzte a sértett zsinegelésére vonatkozó cselekmény részt és kiegészítette azt annyiban, hogy a sértett az esti órákban bement a vádlottak által használt szobába, ott köztük szóváltás, majd dulakodás, illetve tettelegesség kezdődött, melynek során a sértett eltörte **tanú 3** orrcsontját. Vádlott is beavatkozott a dulakodásba élettársa oldalán, először pólójánál fogva próbálta hátra felé rángatni a sértettet, majd egy üveg hamutartóval fejbe vágta, ezután pedig magához vett egy kést, amellyel három alkalommal hátba szúrta kis-közepes erővel a sértettet. A végindítványban külön kiemelte, hogy vádlott magatartása a zsinegelés hiányában testi sértés okozására irányult.

A megyei bíróság a 2005. május 19. napján kelt B.304/2004/46. szám alatti ítéletével mindkét vádlottat felmentette az ellene emelt vád alól. Az ítéletet az ügyész is tudomásul vette.

Ezt követően a Győri Fellebbviteli Főügyészség **vádlott** terhére felülvizsgálati indítványt nyújtott be, melynek eredményeként a megyei bíróság jogerős ítéletét vádlott vonatkozásában a Legfelsőbb Bíróság hatályon kívül helyezte és a Győr-Moson-Sopron

Megyei Bíróságot új eljárás lefolytatására utasította kifejtve, hogy a megyei bíróság határozata a rövidített indokolással készülő határozatokkal kapcsolatos eljárási követelményeknek sem felel meg, nem tartalmazza a terhelt felmentésének tényleges anyagi jogi jogcímét. A Legfelsőbb Bíróság határozatában ajánlasi szinten utalt arra is, hogy a tényállásban rögzített cselekményből esetlegesen élet elleni bűncselekményre is lehetne következtetni, ebben az esetben alaposan vizsgálni szükséges a Btk. 29.§ / 2/ és /3/ bekezdésének alkalmazhatóságát.

Az előzményekhez tartozik még, hogy a Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészség a **tanú 1** ellen súlyos testi sértés büntette miatt indult eljárást megszüntette, mely határozat ellen **tanú 3** panasszal élt. Panaszát a Legfőbb Ügyészség elutasította, majd ezt követően a sértett pótmagánvádlóként lépett fel a Győri Városi Bíróságnál **tanú 1** ellen. Az eljárást a városi bíróság a 2008. január 15. napján kelt B.1391/2004/73. szám alatti végzésével megszüntette, mivel a pótmagánvádló a tárgyaláson a vádat elejtette.

Érdemben tehát a városi bíróság nem vizsgálhatta azokat a körülményeket, amelyek szerves részét képezték egyik oldalról a jelen eljárásban elbírált cselekmények is. Ezáltal jelen eljárásban a tényállás tisztázásakor, ezen belül az esetleges jogos védelmi helyzet vizsgálatakor az első fokú bíróság munkája igencsak elnehezült, a szerepek összecszerélődtek, az érintettek már az alapeljárásban sem tudtak igazán értékelhető, minden lényeges mozzanatra kiterjedő, egyértelmű és határozott vallomást tenni.

A megismételt eljárásban az ügyész tartotta magát korábbi álláspontjához, mégpedig, hogy a bizonyítási eljárás eredményeként azok a tények, körülmények nem változtak, amelyek nem élet-, hanem testi épség elleni bűncselekményre engednek következtetni.

Ezeket a körülményeket mindenképpen szem előtt kellett tartani a felülbírálat során, mely keretében az ítélőtábla a fellebbviteli főügyészi indítványtól eltérően az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését az adott okból nem tartotta szükségesnek.

A minősítés jogkérdés, amelyet mindenképpen meg kell, hogy előzzön a tényállás teljes körű megállapítása, de a jogkérdést és a ténykérdést csak együtt lehet kezelni. Ha a tényállás nem megalapozatlan, az adott értelemben helyén van, csupán az indokolás erre vonatkozó része felületes, elnagyolt, ebből nem következik szükségszerűen az ítélet hatályon kívül helyezése, a másodfokú bíróságnak lehetősége van az indokolás kiegészítésére, pontosítására, mindez azonban tanácsulésen nem megoldható.

A megyei bíróság a megismételt eljárás során a bizonyítást teljes körűen lefolytatta, ismételten kihallgatta valamennyi érintettet és tárgyalás anyagává tette az egyéb bizonyítékokat is. A tényleges történésekről csak a vádlottól, a sértettől és **tanú 3**-tól szerezhetett adatokat. A sértett fenntartotta nyomozati vallomását, amelyről már az alapeljárásban maga az ügyész is úgy látta, hogy arra tényállás nem alapítható. **tanú 1** vallomását az egyéb bizonyítékok nem támasztották alá, ellenben részben cáfolták is. Ugyancsak ittasságára, felfokozott pszichés állapotára visszavezethetően **tanú 3** vallomása sem jöhet szóba, mint értékelhető bizonyíték, hiszen ő sem terhelő, sem mentő körülményről

nem számolt be a többiekre nézve. Vádlott volt az az eljárás során, aki részletesebb, az események egészére kiterjedő vallomásokat tett. Ezek közt a vallomások közt valóban észlelhető ellentmondás, amelyeket az első fokú bíróság kétségtelenül nem megfelelő mélységben, és részletességgel elemzett. Az ítélet tábla megítélése szerint azonban ezek a vallomások az ügyészi hivatkozással ellentétben csupán két csoportba sorolhatók. Az első csoportba sorolható a nyomozati iratok 161. oldalán található tanúvallomása, valamint a még ugyan ezen a napon tett első gyanúsítottai vallomása /nyom. iratok 198. oldal/. Ezekben a vallomásokban komoly védekezést terjesztett elő, a történeteket véletlenszerű balesetnek próbálta beállítani, felelősségét kívánta minél inkább csökkenteni, mikor azt vallotta, hogy a sértett hátát a hátra felé ráncigálás során az ő kezében lévő kés sérthette meg. Ezt követően a nyomozási bíró előtti meghallgatáson, illetve a további vallomásaiban korábbi vallomásait módosította, megpróbálta minél részletesebben felidézni, feltárni az eseményeket, magyarázattal szolgált arra is, hogy az előzőekben miért tett eltérő vallomást. Ez utóbbi vallomásai főbb elemeiben a bűncselekmény elkövetésének körülményeire vonatkozóan egyezők, melyek összhangot mutatnak az egyéb bizonyítékokkal is, mindamellet megfigyelhető - ahogy a fellebbviteli főügyészség is hivatkozott rá - kisebb nagyobb eltérés az események sorrendiségét, apróbb momentumokat illetően. Ezek azonban személyiség szerkezetét, ittasságát, az időmúlást, érzelmi, indulati állapotát és érintettségét is figyelembe véve, nem olyan mérvű eltérések, ellentmondások, amelyek a vádlott szavahihetőségének megkérdőjelezésére adnának alapot, annál is inkább, mert a későbbiekben a vádlott maga is korrigálta azokat. A vádlott neve utóbb tett vallomását erősítik a helyszíni szemle adatai, a lakásban feltalált nyomok, vérnyomok, **tanú 2** tanúvallomása és alátámasztja az igazságügyi orvosszakértő véleménye is. Ekként tehát a vádlott második csoportba sorolható vallomásai alapjául szolgálhatnak az ítéleti tényállásnak.

A megyei bíróság által megállapított tényállás a fent írtak szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok megfelelő mérlegelésén alapszik és lényegében mentes a Be. 351.§ /2/ bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól is, azt az ítélet tábla a rendelkezésre álló iratok tartalma alapján csupán az alábbiakkal egészíti ki, illetve pontosítja a Be.352.§ /1/ bekezdés a/ pontja szerint:

A vádlott vallomásaiban végig következetes volt tekintetben, hogy **tanú 1** az ágyon hanyattfekvő helyzetben lévő **tanú 3** nyakát az ádámcsutka környékén bal alkarjával leszorította, nyakánál fogva nyomta lefele. Ettől eltérő, a megyei bíróság alábbi megállapítására alapot adó bizonyíték az ügyben nem merült fel. Ekként iratellenes az ítélet 5. oldal 1 bekezdésében az a tényállási rész, hogy **tanú 1 tanú 3** ádámcsutkáját megütötte, ezért ezt mellőzni kell, és helyébe a fenti megállapítás kerül.

A vádlott és **tanú 3** vallomása alapján az ítélet 3. oldalán az utolsó bekezdést azzal kell kiegészíteni, hogy a **tanú 1** valamint a vádlott és élettársa között a cselekményt megelőző három hétben gyakoriak voltak a viták, veszekedések, a sértett bántalmazta is bérleit. Mindebben meghatározó szerepe volt **tanú 1** személyének, aki visszaélt a bérlok kiszolgáltatott helyzetével.

A 4. oldal 4. bekezdése annyiban pontosítandó szintén a vádlott és **tanú 3** vallomása alapján, hogy a sértett a konyhai szóváltás közben ütötte arcon **tanú 3-at**, aminek következtében orrcsonttörést szenvedett. /Ezt látszik igazolni a fényképfelvételeken a hűtőszekrényen látható vérszenyezés is./ **tanú 3** ekkor bement az általuk használt belső szobába, részben, hogy lemosakodjon, részben, hogy kitérjen a sértett elől, aki nem hagyott fel erőszakos magatartásával, **tanú 3** után ment a szobába és újra rátámadt.

Ezzel a kiegészítéssel és pontosítással a tényállás teljes mértékig megalapozott, így alapját képezhette a másodfokú bíróság határozatának is.

A tényállásból megállapítható, hogy **tanú 1** minden komolyabb indok nélkül jogtalan támadást intézett **tanú 3** testi épsége ellen. Oly erővel vágta orrba, hogy orrcsonttörést szenvedett, majd követte a szobába, ahol a támadást - kezében egy késsel - tovább folytatta, a magatehetetlen **tanú 3-ra** felső testével ránehezedett, jobb kezével kitartóan ütlegette, bal alkarjával nyakánál rászorított. **tanú 3** ittassága és gyengébb fizikuma miatt védekezni nem tudott, megadóan tűrte főbérője támadását. Az élettársa segítségére siető vádlott tehát senki által nem vitatottan jogos védelmi helyzetben cselekedett. Az események benne kellett, hogy letérképeződjenek, a támadást az adott körülményeket tekintve akár élet elleni támadásként is megélhette. Első próbálkozásként a sértettet - ruházatát megragadva - próbálta elhúzni élettársától, miközben maga is komoly sérülést szenvedett, amely ugyancsak szerepet játszhatott helyzetfelismerésében, megítélésében. A fokozatosságot is betartva, újabb próbálkozása a sértett hamutartóval történő fejbevéágása, majd heréinek megszorítása volt. A kést ezt követően nem célzatosan vette magához, a rongyvágás helyett azzal csak akkor támadott a sértetre, amikor észlelte, hogy az továbbra sem hagy fel az élettársa elleni támadással, sőt **tanú 3** segélykiáltásából következtethetően egyre veszélyesebben lép fel vele szemben. Ekkor szúrta meg háromszor a sértett hátát, két ízben kis-közepes, egy ízben kis erővel. A helyzetből adódóan lehetősége lett volna több, illetve nagyobb erővel történő szúrásra is, amely akár a sértett halálához is eredményezzi. Semmilyen külső tényező nem játszott szerepet abban, hogy nem így cselekedett, így nem zárható ki, hogy védekezése szerint a sértett karja irányába leadott, hadonászó, kaszáló mozdulatok eredményeként jöttek létre **tanú 1** sérülései, melyek tipikus ölési cselekmények nem nevezhetők. Ezt a védekezést egyébként a szakértő sem cáfolta, hiszen a szúrás irányultságát illetően megállapításokat nem tudott tenni. Az összes körülményből tehát a vádlott ölési szándékára következtetni nem lehet, testi épség elleni támadásra testi épség elleni támadással reagált a fenti módon, így az aránytalanság, de az időbeli túllépés sem állapítható meg részéről.

A vádlott felmentésére tehát az ellene emelt vád alól a Btk. 22.§ f/ pontja és a Btk. 29.§-a szerint, a Be.6.§ /3/ bekezdés c/ pontja és a Be. 331.§ /1/ és /3/ bekezdése alapján törvényesen került sor az első fokú eljárásban, ezért az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2008. november hó 25. napján

Dr.Kovács Tamás sk.    Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.    Dr. Zólyomi Csilla sk.  
a tanács elnöke        a tanács tagja, előadó        a tanács tagja

**Záradék:**

Ezzel a végzéssel a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2008. június 4. napján kelt B.131/2006/15. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2008. november hó 25. napján

.Kovács Tamás sk.  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: